

TEDENSKA SLIKE

Štev. 50.

V Ljubljani, v sredo 29. decembra 1915.

Leto II.

Bombardovanje laškega velemesta trdnjave Verone: Katastrofalni učinek bombe, vržene na trg, kjer so prodajale branjevke živila. Avstrijski aeroplani so metali bombe že na Benetke, Videm, Verono, Brescijo, Tolmezzo, Treviso i. dr. utrjene laške točke. Tak je odgovor za bombardiranje Gorice!

Rikard Katalinić Jeretov:

Na Silvestrovo.

Družba je bila vesela. Pilo se je in in prepevalo, a vse zato, ker je staro leto zamiralo. In vse oči so bile uprte v uro na zidu, da vidijo, kdaj prileze kazalec do polnoči ter začne biti dvanajsto uro. In kazalec je pokazal polnoč in bilo je dvanajst. Vesela družba je začela klicati urnebesno in gromovito: „Živelo novo leto!“

Zunaj je krasna zimska noč. Nebo vedro, polno zvezd. Z višine se je spuščala bela mlada vila in je z zlatim mečem prebadala umirajočega starca — staro leto.

Mlada vila je začula žvenket čaš, pesem in smeh, pa se je ozrla skozi okno v dvoranico, kjer se je zabavala vesela družba.

„Čuden je ta svet!“ je dejala vila. „Čemu se veselite ti ljudje? Da bodo živi eno leto manje? Pa kaj jih čaka v novem letu, da mi toliko vriskajo ter me toli slavè? Stara komedija, ki ni vredna nobenega ploska, saj ji nisem izpremenila niti kulis!“

Neapolj, južnoitalsko velikansko laško mesto z luko: Trdnjava v San Elmo v ozadju, spredaj del luke.

Manica Komanova:

Na dopust.

Sveti večer...

Ivan Rozman, desetnik 27. pešpolka, je stal na straži.

Sloneč na deblu divjega kostanja in držeč z desnico jermen svoje puške, se je oziral proti oblačnemu nebu, izpod katerega so naletavale redke snežinke.

Ivan je bil zamišljen. Njegove ustnice so jedva slišno šepetale:

Nocoj obhajam že drugi sveti večer na bojnem polju... Ali bom tretjega tudi še? Bog ve...!

Da, nocoj je minilo dve leti, odkar je obhajal sveto noč še doma, v družbi staršev in sester, v družbi dragih mu dveh bratov, Viktorja in Stanka.

Viktor, no, ta že tudi obhaja letos drugo sveto noč tam v daljni, prostrani Rusiji. Kako mu je? Morda mu manjka tega ali onega, toda žalosten gotovo ni,

kajti Ivan ne pomni, da bi brata Viktorja kdaj videl obtožnega in prejkone tudi sedaj kratkočasi svoje sobrate — ujetnike s svojimi, le njemu lastnimi burkami.

Mlajši brat, Stanko, je pa pravkar stopil na laško bojišče. Bog ž njim in sreča junaška!

In on sam...? Koliko je že pretrpel od tedaj, kolikokrat že gledal smrti v obraz...!

Mnogo njegovih tovarišev je ranjenih, mnogo jih že krije hladna zemlja, ali on stoji še tukaj, čvrst, zdrav in nepoškodovan.

Osemnajst mesecev... Dolga doba, a Ivan se je vseskozi neustrašno, da, dostikrat naravnost junaško boril. A vendar se mu doslej še ni posrečilo dobiti vsaj nekoliko dopusta. Zakaj li ne? Saj je bil vedno zvest svojemu poklicu in kaznovan

še nikoli. In tako rad bi po dolgem času šel za nekaj dni domov, oh, tako rad...!

V tem trenutku se je v ozračju pošastno zabliskalo, nakar je sledil strašen trušč. Od sovrašne strani je priletela granata, a k sreči je padla tako daleč v stran, da našemu junaku ni storila nič žalega.

Ivan je bil takih prizorov očitno že vaju, kajti z obrazom, na katerem ni bilo brati niti najmanjšega strahu, se je malomarno obrnil na prostor, kamor je granata padla, a nato je takoj nadaljeval s svojim premišljevanjem.

Sveti večer...! Ha, včasih je prebiral Mohorjeve in druge knjige. Kako radi opevajo pesniki sveto noč...! In pisatelji, koliko pišejo o božičnem večeru... Ta in oni se je po dolgi ločitvi na sveti večer povrnili domov, tega in onega je na sveti večer doletela velika sreča i. t. d. A to vse skupaj ni nič resničnega, same naivne bajke, sama lepa laž, in sentimentalna izmišljotina. Sveti večer je prav tak, kakor vsi drugi večeri!

Ura je odbila enajst, čas, ko se menjajo straže. Na Ivanovo mesto je stopil drug vojak, Ivan pa se je vrnil k svoji stotnji.

Že je odlagal svoje stvari, hotoč se nekoliko vzlekniti na svoje skromno ležišče, kar stopi njegov narednik predenj.

„Rozman, k gospodu stotniku morate. Saj boste hitro opravili. Potem se lahko vležete.“

Kaj bi to utegnilo pomeniti...?

Ivan se ni bal, kajti njegov stotnik je bil izredno ljubezniv in dober gospod, a v tem času koga klicati k sebi, to ni bila stotnikova navada.

Ko je Ivan z narednikom vstopil v stotnikovo pisarno, je bil nekako prijetno iznenaden.

Na mizi je stalo skromno ozaljšano božično drevesce, obdano s svetlimi lučicami. Ivanu se je za hip zazdelo, da je zopet doma.

Krog mize so sedeli njegov stotnik in še nekaj družih častnikov.

Stotnik se je dvignil, ozrl se v Ivana ter rekel kolikor mogoče resno:

„Rozman, kaj ste pa storili?“

Ivan se je prestrašil, dasi mu je bila

Iz druge laške prestolice: Velikanska katedrala sv. Frančiška Pavlanskega v Neapolju.

Neapolj ob morski obali: okraj sv. Lucije. V ozadju ognjenik Vesuv. Od rojstva Kristusa je bilo tu že 72 silnih izbruhov Vesuva z močnimi potresi. Neapolj je eno najlepših mest na svetu. Zato pravijo Lahhi: „Vedi Napoli, e poi muori!“ (Neapolj videti in nato umreti).

vest čista. Odgovoriti ni mogel ničesar. Ostali častniki so se smejali, a Ivan v zbeganosti tega seveda ni opazil.

Toda sedaj se je tudi stotnik nasmeljal, potapljal Ivana po rami ter mu prijazno rekel:

„Ne bojte se, Rozman! Ker ste bili vseskozi priden in vesten in ker ste se že večkrat izkazali, da nimate zajčjega srca v prsih, ste odlikovani s srebrno kolajno. Obenem vam je tudi podeljen štirinajst-dnevni dopust. Odidete lahko že takoj jutri!“

Ivan ni vedel, ali bedi, ali sanja. Še le ko je stotnik segel na mizo po srebrno

Palazzo Doria v Genovi, utrjenem mestu z luko. Le Carigrad in Neapolj imata lepšo lego kot divna Genova.

Ob prijateljevem grobu.

(Praporščaku Francetu Fabjančiču v spomin.)

Zapuščal sem tovariše, odhajal v bolnico. Mimogrede sem stopil h grobu nepozabnega prijatelja, da se tudi od njega poslovim.

Majhna planina, kroginkrog strmi vrhovi, tu so naše postojanke. Povsod visok sneg in burja. Čez vrhove prihajajo prvi solnčni žarki. Na planini majhno z zidom obdano pokopališče, kjer zdaj počivaš, dragi France.

Takrat v septembru je bilo, ko si stal visoko gori med skalami pri svoji baraki, ko Te je zadela v vrat sovražnikova krogla. Kmalu je bila vest pri nas, da Te ni več. Drugega dne popoldne smo se zbrali, da Ti izkažemo zadnjo čast. Molče smo se poslavljali od Tebe in tako tesno

Gradiščanski samostan v Ogleju (Aqilea), sedaj zaseden od Lahov. (V tem samostanu postane Prešernov „Črtomir“ katoliški duhovnik.)

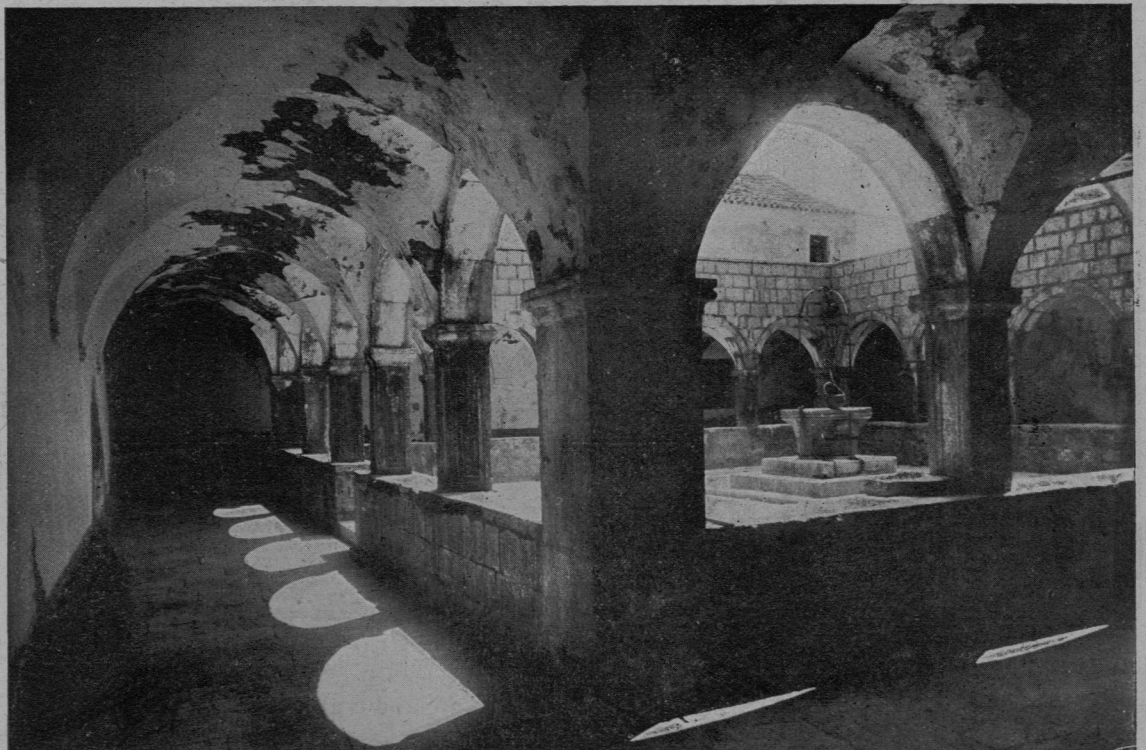
kolajno ter jo pripel na njegove prsi, se je Ivan toliko omajal, da se je nerodno zahvalil, nato pa odbežal iz pisarne ter medpotoma ves srečen klical:

„Ne, ne, ni res, pesniki in pisatelji ne lažejo, ne, ne, oni pišejo vedno čisto resnico. Sveti večer je in ostane najbolj srečen večer.“

Njegov narednik pa, ki ni vedel, kam te besede merijo, ga je ves začuden vpraševal:

„Rozman, ali se Vam blede?“

Ivan ni imel časa odgovarjati. Sicer mu pa itak ni bilo mar, kaj misli o njem narednik in drugi njegovi tovariši. Vedel je le to, da je nocojšnji sveti večer naj-srečnejši večer v vsem njegovem življenju.

mi je bilo pri srcu, ko sem Te zapuščal in odhajal nazaj fronto.

Danes se zopet poslavljam od Tebe, Kdo ve, če še kdaj stopim k Tvojemu grobu. Mimo mene gredo leta, ki sva jih živela skupaj. Bil si mi prijatelj in brat, bil si mi vse. Prihajal si k meni in Tvoje odločne besede so dale potrni duši novo upanje. Koliko idealov, koliko ciljev! Zdaj vse to zakriva molčeč grob. Ali naj ostanejo res le sanje, o čemer sva govorila tolikokrat? Potem bi Ti rad delal družčino!

Pomlad je bila v deželi, ko sva odhajala na bojišče. Obiskal sem Te večkrat v rojni črti v Tvojem skromnem bivališču, natočila sva si kozarca, in med pogovorom, polnim najlepšega upanja v bodočnost, je nama hitro minil popoldan. Sli so tedni, meseci mimo naju.

Ne vem, kod pojde moja pot, z bolestjo v srcu gledam v bodočnost. Da, France, tudi danes bi rabil Tvoje tolažilne besede. Morda najdem telesno zdravje, a kje naj iščem leka svoji duši? In kakor da bi mi iz groba šepetal zadnji pozdrav: „Pogum velja, Janko...!“

* * *

Večer postaja, že ves popoldan pada sneg. Mirna gladina Vrbskega jezera pred menoj, ob jezeru žalujejo vrbe in smreke povešajo veje. Tako sem zapuščen, kot da ni bilo v duši že dolgo nobenega svetlega žarka...

Janko Kos.

† Anton Bezenšek.

Dne 11. decembra t. l. je umrl v Sofiji „apostol jugoslovanske stenografije“, štajerski rojak Ant. Bezenšek. Že predlani je posvetil delu njegovega življenja F. S. Šegula v „Slov. ilustrovanem tedniku“ (1913, št. 2) daljši članek, v katerem je očrtal velike zasluge ranjkega na polju jugoslovanske stenografije. Bezenšek se je narodil 15. aprila 1854. na Frankolovem blizu Konjic. Srednjo šolo je obiskoval v Celju, ter se po maturi l. 1874. podal v Zagreb na vseučilišče. Na jesen 1879. je odšel v Sofijo, kjer je bil stenograf v sobranju; zraven je poučeval stenografijo na gimna-

Pogled na tretje srbsko glavno mesto Kragujevac, kjer so srbske tovarne za streljivo in orožje — zdaj v naših rokah.

ziji. L. 1884. se je preselil Plovdiv, kjer je deloval na ondodni gimnaziji 20 let. Meseca oktobra 1904 se je obhajala 25 letnica bolgarske stenografije in obenem 25 letnica Bezenšekovega učiteljskega delovanja v Bolgariji na slovesen način. Knez sam mu je podelil v znak priznanja visoki red za nauk in umetnost. A tudi iz inozemstva so došla slavljenca razna odlikovanja. Od jeseni 1905. je bil Bezenšek profesor na I. drž. gimnaziji v Sofiji in docent na univerzi. — Ves čas svojega bivanja v tujini je živel s svojo ožjo domovino v tesnih stikih, kar pričajo razni stenografski krožki na srednjih šolah v Mariboru, Celju, Ljubljani v devetdesetih letih. Razen hrvatske, bolgarske in ruske stenografske učne knjige je sestavil tudi „Slovensko stenografijo“ (1893), za Mohorjevo družbo je napisal knjigo „Bolgarijo in Srbijo“ in več člankov. V „Slov. narodu“ je priobčeval „Pisma

iz Pariza“ (1889); za časa balkanske vojne (1912) je bil marljiv in spreten dopisnik slovenskim listom. Bodi dragemu rojaku ohranjen časten spomin!

Novi kitajski cesar — Yuanšikaj.

V dobi, ko izgublajo kralji cele države, — nov cesar! Kitajci so pred 3½ letom odstavili svojega mladoletnega cesarja in dinastijo ter so proglasili republiko. Predsednik republike, revolucionarni vodja general Yuanšikaj je 10. okt. 1913 prisegel na republičansko ustavo, a danes je že cesar. Bil je rojen l. 1859. kot sin kitajskega uradnika v Cangu v pokrajini Honan, kjer sta bajé kitajska kultura in kri ohranjena najčisteje. Deček se je pridno učil ter je hotej postati uradnik. A bajé izpita ni mogel napraviti. Zato ga je stric vzel za tajnika, a kmalu je mladenič vstopil v vojsko kot prostak. Hitro je napredoval, in podkralj Lihungčang ga je poslal kot poveljnika na Korejo, kjer je ostal dvanajst let. Šele 26 let star, je postal kitajski rezident v Šöulu, kjer je stal v sredi kitajskih, japonskih in ruskih spletk, ki so se vse borile za Korejo. Japonci mu še danes očitajo, da je baš on zakrivil vojno med Japonsko in Kitajsko. Zato je kasneje padel tudi v nemilost, Služil je še nekaj časa Lihungčangu, a kasneje Yunglu, zaupniku kitajske cesarice vdove in matere leta 1912. odstavljenega mladoletnega cesarja.

A l. 1898. stvari še niso dozorele tako daleč. Takrat je bil Yuanšikaj še zvest cesarju Kuangsiju in sovražnik cesarice vdove. Zato je imel nalogo, z vojsko napasti upornega generala Yungla in ga ubiti ter vpliv cesarice vdove uničiti. Yuanšikaj je peljal svojo vojsko k Yunglu v Tientsinu ter se je z njim zvezal proti cesarju Kuangsiju. Tako sta se izdajalca in vpornika združila, pregnala in zaprla cesarja na nekem otoku ter izročila cesarici vdovi vso vladarsko oblast.

Yuanšikaj je postal guverner in minister. Toda leta 1908. sta umrla bivši ce-

Celotni pogled na mesto Zemun, ki leži v Slavoniji baš nasproti Belegrada. Srbske batirije so ga poškodovale.

Iz zasedene Srbije: Živinski trg v srbskem mestu, ki so ga zavzeli Nemci in Avstrijci.

car in cesarica vdova, novi regent, umrlega cesarja brat z imenom Čun, pa je vzel Yuanšikaju vse časti in vso moč ter ga je poslal iz Pekinga domov. Vsi prijatelji so ga zapustili, kakor se zgodi to vselej in povsod, kadar ugasne solnce sreče. Prijatelji so kakor senca; dokler sveti solnce, te spremlja senca povsod; ko solnce zaide, izgine tudi senca. Toda začele so se nove bune, vladne čete so se vojskovale z vojskami revolucionarjev, in končno je izbruhnila po vsej državi grozna anarhija. Polagoma so prestopile vse čete na stran revolucionarjev. Dinastija je odstopila, in mladi cesar je dobival 3 milijone dolarjev na leto penzije. Kitajska je postala republika, Sunyantsen je bil njen prvi predsednik in Yuanšikaj njegov namestnik.

Notranji nemiri pa so trajali dalje, ter sta si Mongolija in Tibet pridobili večjo samostojnost, Radikalni revolucionarji so

Iz holmske gubernije, zdaj zasedene po avstrijski vojski: Ruski kmetici v guberniji Holm.

zmedah končno energičnega, delavnega in modernega cesarja. Njegova usoda je bila doslej zelo podobna usodi cesarja Napoleona I., sina korzikanskega odvetnika, poznejšega francoskega podčastnika častnika, generala, konzula in kočno cesarja pol Evrope. Toda Japonci so Yuanšikaju in Kitajski danes prav tako zakleti sovražniki, kakor so bili Napoleonu I. Angleži, Rusi in Nemci. Japonska izteza roke po Kitajski in Rusija je zavezana z Japonsko. Morda se torej Napoleonova usoda ponovi tudi na cesarju Yuanšikaju? — Novi cesar ima še štiri brate, a nikomur ni dal državne službe, medtem ko je napravil Napoleon vse svoje brate in sestre za kralje in kraljice, kar je bila kal Napoleonovega bodočega padca.

Listi so te dni poročali, da se je odstavljeni kitajski cesar zaročil z Yuanši-

S francoskega bojišča: Nemški polk pri katoliški maši v gozdu v Vogezih.

vprižarjali nove krvave upore ter so predsednika Sunyatsena povsem strahovali.

Yuanšikaj pa je pridobil večino generalov in večino vojske zase ter se je dal v jeseni l. 1913 izvoliti za prvega predsednika za dobo petih let. Yuanšikaj je nato prepovedal vsa revolucionarna društva ter je poslal vse radikalne opozicionalce z ukazom domov, da se ne smejo nikamor ganiti. Obenem je razpustil parlament. V svojih rokah pa je osredotočil vso vladno oblast ter siloma uvedel jako koristne moderne reforme na vseh poljih državne in vojaške uprave. Podržaval je tudi vse železnice in si ustvaril veliko moderno armado.

Od jeseni 1913 je zavladal na Kitajskem red in mir. In zdaj je postal Yuanšikaj „po volji naroda“ kitajski cesar in največji duhovnik, — nekako isto, kar je Rusom car. Kitajska, ki šteje okoli 400 milijonov prebivalcev, ima po 100 letnih

kajevo hčerjo. Če je to resnica, je Yuanšikaj zares prebrisan diplomat!

Ženska enakopravnost tudi v — smrti.

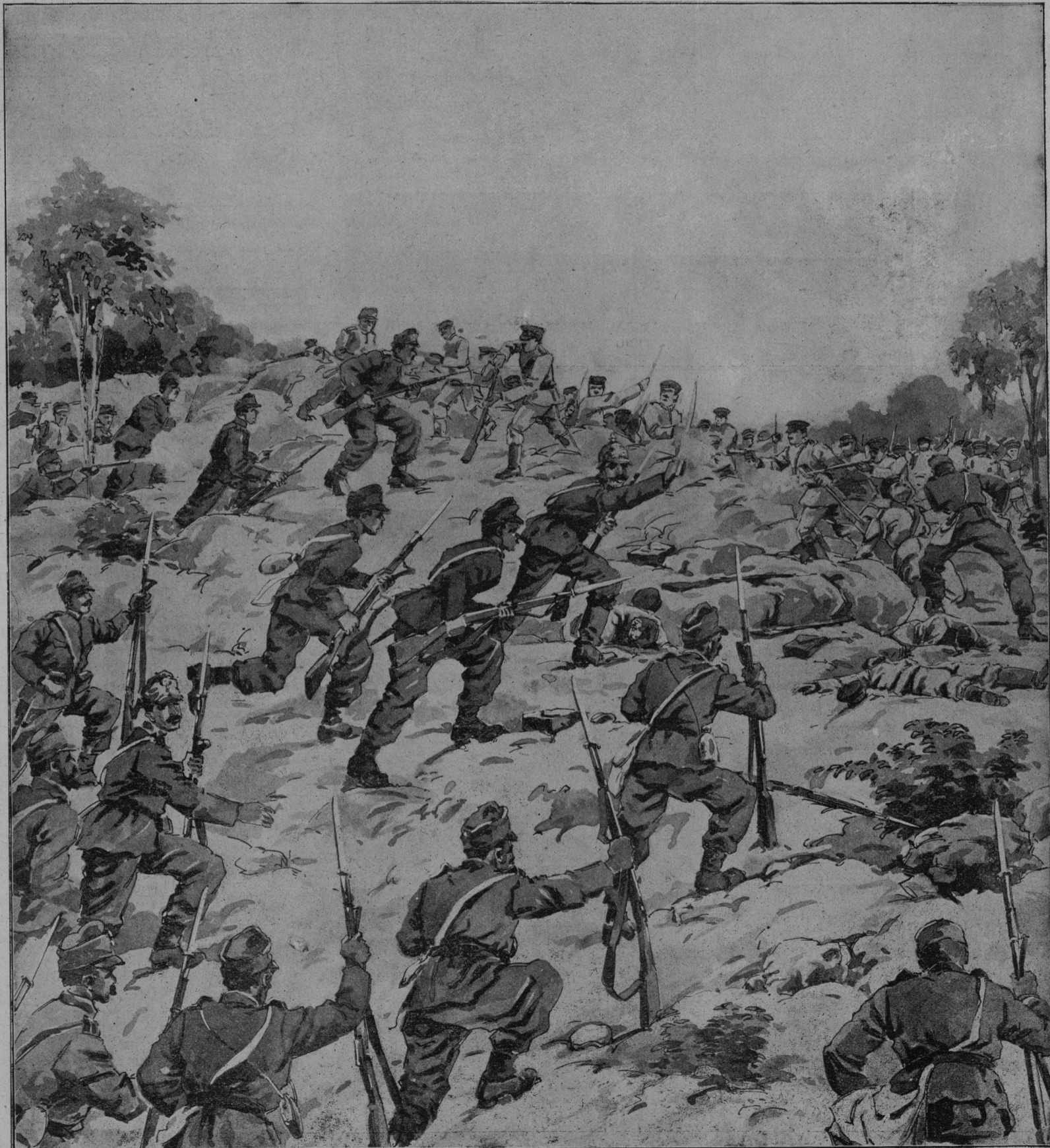
Spominjamo se, s kakšnimi nasilnimi sredstvi so se borile angleške sufragetke za politično in socialno popolno enakopravnost. Nobeno hudodelstvo jim ni bilo prenizko. Zdaj pa so dosegle Angležinje enakopravnost, ki jim ni všeč. To je enakopravnost na — vislicah! Kako se je to zgodilo?

Edita Casellova je bila lepa, še mlada in zelo bogata Angležinja. Takoj spo-

četku vojne je pohitela z Angleškega v Belgijo ter je bila v Bruslju prostovoljna bolničarka. Zelo požrtvovalno in z vzorno delavnostjo je stregla bolnikom ranjencem. Svoj poklic je izvrševala najresneje, ter nje ni bilo primerjati tistim slaboglasnim ženskam, ki delajo po bolnicah le napotje in igrajo celo sramotno ulogo. Edita je bila resna, častita, poštena bolničarka, ki se ni zabavala, niti zabavala drugih, nego je trdo delala noč in dan v blagor trpečim ranjencem. Stregla je najprej belgijskim, angleškim in francoskim ranjencem; ko pa so Nemci zavzeli Bruselj, je stregla tudi nemškimi vojakom. Bila je vzorno nežna, ljubezniva in dobrotljiva, tako da jo je vse hvalilo in vse spoštovalo.

Toda vendar je nečuvveno grešila. Pozabiti ni mogla, da je Angležinja ter je ozdravljene belgijske, angleške in francoske vojnike tihotapsko odpravljala na meje nazaj k vojski. S tem je zakrivila zločin veleizdaje.

Miss Cavellova je svoj čin neustrahovano priznala, zato jo je bruseljsko vojno sodišče obsodilo na smrt. Prevarila je kot uradna oseba, kot v državni bolnici nastavljena bolničarka zaupanje nemškega vojnega poveljstva, zlorabila je svojo bolničarsko neutralno obleko za političen, državni sovražni čin, — zato je morala umreti. Bolničarke, člani Rdečega križa, zdravniki, duhovniki in vsi, ki opravljajo pri vojskah dela usmiljenja, so varni pred

Srbija premagana in očiščena srbskih čet. Naše zmagovite čete so potisnile Srbe iz Srbije v Albanijo, čeprav so se Srbi obupno branili.

sovražnim orožjem, ker se ne bore niti s puško niti z umom, nego so le dobrotniki človeštva. Ako pa kdo zlorablja ta poklic za vohunstvo ali veleizdajo, ga zadene smrt. Zato je bila miss Cavellova — obešena.

Odkar je nemška podmornica potopila „Luzitanijo“, še ni divjal po angleškem in ameriškem časopisju tolik vihar proti Nemčiji, kakor po obešenju te ženske. Ameriškimi listi so belgijskega namestnika, nemškega generala ter nemškega cesarja z besedo in slikami najsureveje psovali, a končna sodba ameriškega časopisja je bila: „Vsa Nemčija se je osramotila z umorom te device, ker nihče ni na Nemškem ugovarjal umoru velike dobrotnice ranjencev. Zato so Nemci res najgrši barbari, s katerimi se ne bo vezal nihče več.“

Zdaj piše nemški pisatelj in žurnalist Maks Harden v svoji „Zukunft.“ Zločin te Angležinje dokazuje res veliko ljubezen do domovine. Mnogo pesnikov bo spevalo to mučenico, a smrt je zaslužila vendarle, ker je bila izdajalka. Nemški cesar je smrtno obsodbo milostno izpremenil v obsodbo v ječo, a pomiloščenje je dospelo prekasno.

Angleška kraljica udova je dala prekrstiti bolnico kraljice Aleksandre v „Dom Edite Cavellove“, a po vseh državah, ki so Nemčiji sovražne, zbirajo denar za spomenik tej bolničarki. V Parizu je nastalo več njenih slik, in eno je kupila država. Ta ima napis: „Žena, ki jo je ubil nemški narod.“ Tako se podpihuje mržnja in strast proti Nemcem z najbolj grdimi sredstvi.

Francoski listi pripovedujejo laž, da je vladalo po vsej Nemčiji nepopisno veselje, ko se je zvedelo, da je bila angleška bolničarka usmrčena. Miss Cavell je prišla bajè iz ječe pogumna in smejoča ter je rekla spremljajočemu duhovniku, da umre ponosno in veselo za svojo domovino. A končno da se je vendarle onesvestila ter da jo je neki častnik, ki je vodil stražo, ustrelil v srce iz svojega revolverja. Tega častnika psuje sovražno časopisje in ga naziva „bojazljivim monokeljunkerjem in podlim ubijalcem.“

Panorama dalmatinskega mesta Splita z luko ob jadranskem morju,

Pogled na Dubrovnik s starimi utrdбами ob morju, v ozadju krasni otok Lokrumom (Lacroma).

Resnica je seveda čisto drugačna. Če jo je kdo ustrelil pred obešenjem, je bil Angležinji le dobrotnik. Ker umrla je nezavestna. Gotovo pa je — piše Harden — da na Nemškem na tisoč ljudi obžaluje, da je dospelo pomiloščenje prekasno. Toda vojna ni igrača niti šala, nego je surovo pravična. Kdorkoli je nevaren naši vojski, ne sme pričakovati pardona. V vojni so vsi stanovi in spoli enakopravni in imajo enake dolžnosti. Kdor je izdajalec, mora umreti, pa bodisi mlad ali star, bogat ali revež, mož ali ženska.

Najmanje vzroka kričati pa imajo angleške sufragetke, ki so same vedno nasilno zahtevale popolno enakopravnost. Če hočejo uživati enakost v življenju, naj jo trpè tudi v — smrti. To je dosledno in značajno, čeprav morda — po njihovem zmešanem mnenju — „nemško barsko.“

Ruska vojaška pisma.

Pisati pisma je umetnost posebne vrste. Ne zna je vsakdo. Pisma nekaterih pesnikov, državnikov in vladarjev pa so resnični umotvori. Zato jih zbirajo v knjigah, in mi jih čitamo z večjim užitkom kot marsikak roman. Napisati pismo po svoje, brez šablone, odkritosrčno in iskreno, a tako, da ne napiše nihče niti slično, nego da vsakdo spozna baš Tebe, tvoj značaj, tvoj temperament, tega ne zna vsakdo.

Vojaška pisma so prav posebno zanimivo berilo. Izšla je že cela zbirka takih pisem slovenskih vojakov in želeto je, da jih izide še nekaj. Seveda, priobčiti bi se morala brez stilističnih poprav in brez uredniške cenzure. Iz njih se najizraziteje javlja slovenska duša. Neprimerno lepša, ker originalnejša so hrvaška pisma, Hrvatov vojakov ter vojaških žen in nevest. V Hrvatih še bujno živi narodna pesem, in hrvaški kmet in kmetica pesnita še danes. V Slovencih pa je pesniški pojav med ljudstvom le še izjema. Toda hrvaške zagrebške „Novine“ so prinesle že več podlistkov pisem, ki so jih uprav čudovito spesnili Hrvatje in Hrvatice — kmetje in kmetice — čisto v slogu in dikaji hrvaške narodne pesmi.

Zato so se začeli zanimati naši listi in zborniki tudi za vojaška pisma naših sovražnikov, zlasti Rusov. Pavel pl. Keyserlingk je imel nalogo, pregledati ruska pisma, ki so padla v roke našemu pohodu v Litavsko. Prinesli so mu cele vreče še nedostavljenih in izgubljenih ter pri ubitih ali ranjenih Rusih najdenih pisem.

Ruski vojak napiše spočetka pisma poln, svečanostno resnoben naslov naslovljenca. Doživljajev na vojni Rus ne opisuje, ali le izjemoma in kratko. Zato pa pošilja pozdrave in blagoslove svoji ženi, otrokom, po vrsti vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki jih vse našteva imenom, tako da je navedena včasih cela vas. Vedeti moramo namreč, da se taka pisma potem doma čitajo glasno vsi v vasi, in vsakdo je srečen, da se ga je spominjal junak tam na daljnem bojišču. In vsakdo potem moli za zdravje in blagor dopisnika.

Vedno pa se zaključuje pismo z željo: „Naj Gospod Bog stori konec tej veliki nesreči; On in presveta Bogorodica naj ne odtegneta blagoslova staršem in sorodnikom, nego naj jih ohrani zdrave!“

Vsak Ruski vojak sodi o vojni, da je nesreča, ki jo je poslal Bog v preiskušnjo naroda, a sovražnik je le božja palica. V božjih rokah je, ali se vrne vojak zdrav in živ, on sam ne more storiti družega, kakor trpeti in moliti. Kar mi imenujemo boj, vojna, metež, je Rusom trpljenje in kazen, ki jo mora udano prenašati. Nobenega sovraštva do nas ne pozna ruski vojak, in nobeno rusko vojaško pismo ne izraža mržnje do države. Vzemite ruskemu kmetu vse: hišo in ognjišče, ženo in otroke, čast in domovino — vse bo prenesel mirno in udano. Kakor Job bo dejal samo: Bog je dal, Bog je vzel — češčeno bodi njegovo ime na veke! Toda če mu vzamete vero v Bogu, ste mu vzeli vse in potopil se bode kakor ladja brez krmila in vesla.

Tudi pisma z doma so polna pozdravov ter popisov rodbinskih in vaških dogodkov. Povsod žalost in beda, skrb za bodočnost ter vedno in vedno vprašanje: Kdaj bo konec vojne? Kdaj se že vrneš?! In večkrat so na koncu molitve za zdravje in srečo predragega na vojni. Včasih so tudi priložene cele čudne molitvice, ki naj ohranijo vojaka nezgode in smrti. Iz pisem kmetič pa veje večkrat toli krasna melanholija, da enake ni najti nikjer kot le v slovenskih narodnih pesmih. Utisne se ti v spomin, da je ne pozabiš nikoli več.

Berlinska „Neue Rundschau,“ piše o ruskih vojaških pismih: Ta pisma neposredno odkrivajo rusko ljudsko dušo. Tu moreš slišati kako Rus res govori. Ker Rus danes ne molči kakor je molčal v Puškinovih časih; danes ljudstvo govori

Pogled na Arco, tirolsko letovišče ob Gardskem jezeru v mirni dobi, zdaj v neposredni bližini topovskih bojev.

in piše. In čudovita je ta spretnost v izražanju, čeprav je pisava pravopisno neokretna. Ruski kmet ima slog, in kakor biline, kakor mrtvaške litanije, kakor popevanje žalobnic zvenè ta v XX. stoletju napisana pisma s svojo instinktivno poezijo.

V pismu mlade Rusinje, ki ga je poslala svojemu možu na poljsko bojišče, je našel Keyserlingk uvelo listje in cvetje. Pismo pa se je zaključilo takole:

„... Strašno je živeti brez Tebe, ne morem se lotiti nobenega dela. Naš deček

je vsak dan slabotnejši, zdravnik je izgubil že vsako upanje. Ko se vrneš, najdeš moje lice tako uvelo kot tole listje... Cele noči prejkam, a kadar se zdravi in pride veselo solnce, ga gledam še vedno skozi solze. Molim k Bogu in molim. A kaj mi pomaga, ko postaja vojna vedno daljša in daljša in jaz njenega konca ne morem dočakati...“

Evo, tako pišejo Rusi!

Srečno in veselo novo leto

želi vsem naročnikom in čitateljem

uredništvo in upravništvo.

Grenko ni za vsakogar okus, zato jemlje večina ljudi kot odvajalno sredstvo raje dobrookusne Fellerjeve rabarbarjeve kroglice z znamko „Elsa-Pillen“ ki jih je 6 škatljic poštnine prosto samo 4K 40v razpošilja lekarnar E. V. FELLER, Stubica, Elsa trg št. 280 (Hrvatsko). Vsebuje le rastlinske snovi, ker mineralne ne prijaajo mnogim ljudem in zaslužijo torej prednost pred mnogimi mineralnimi in kemično izdelanimi odvajalnimi sredstvi.

Zlato in srebro obdrži tudi med vojsko in po vojski svojo vrednost. Varno je toraj naložen denar, če si kupite zlato ali srebrno uro, verižico, prstan i. dr. Bogato izbiro po nizki ceni ima tvrdka H. Suttner v Ljubljani št. 5, Mestni trg, ki pošlje bogato ilustrovan cenik vsakomur zastonj in poštnine prosto. Naročite si ga z dopisnico takoj.

Primerno darilo vojakom za novo leto in druge prilike je, če jim naročite list „Tedenske Slike“. S tem jim napravite veliko veselje, ker vojak si želi čtiva, si želi glasu z domovine. „Tedenske Slike“ so za to zelo primerne, ker priobčujejo poleg čtiva tudi slike. Izhajajo enkrat na teden. Vojak nima veliko časa, a tu in tam rad čita in pregleda časopis. Vpošljite nam naslov vojaka in naročnino, ter mu bomo redno pošiljali „Tedenske Slike“. Hvaležni vam bodo zelo za to darilo.

Naročite za novo leto knjige:

I. za otroke:

Oto Župančič: **Ciciban in Sto Ugank;**

II. za odrasle:

G. Flaubert: **Gospa Bovaryjeva.**

G. Le Bon: **Psihologični zakoni razvoja narodov;**

Aškerčeva čitanka, uredil dr. Prijatelj;

L. Niederle; **Slovanski svet;**

Dratina; **Miselni razvoj evropskega človeštva.**

Opozarjamo na prilogo v današnji številki ter prosimo, izrežite tam vtiskano naročilnico (dopisnico), jo izpolnite, navedite svoj natančen naslov (ime, stan, bivališče pošto) prilepite znamko za 5 vin. ter oddajte na pošto.

Naročite si te knjige! — Dobra knjiga je najboljši prijatelj!

Sprejme se v Ljubljani

gospod ali gospodična,

ki razume samostojno opravljati slovensko in nemško korespondenco. Ponudbe z navedbo dosedanega službovanja in zahtevo plače pod „Privatni uradnik“ oziroma „Privatna uradnica“ Ljubljana, poštni predal 74. Reflektira se le na prvovrstno moč, ki je zmožna samostojno delati.

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike!“ Pridobivajte novih naročnikov! Čim več bo naročnikov tem bolji bo list, zrno do do zrna... kamen do kamna...

Ženitna ponudba.

Mladenič 28. let star, prijetne zunanjosti neomadeževanega življenja in krotkega značaja, se želi v svrhu resne ženitve seznaniti z gospodično 18 do 24 let, neomadež. obnašanja, veselega in krotkega značaja. Zaradi razširjenja male, a zelo dobičkonosne obrti se želi nekaj tisoč kron. Priženi pa se tudi na že obstoječe posestvo, gostilno ali trgovino, kjer bi svoje podjetje povečal.

Le one gospodične, ki imajo resno voljo, se prosijo, da pošljejo svoje ponudbe s sliko in natančnim naslovom do 20. januarja pod naslovom: „Sreča spomladi“ 1887, upravništvu lista „Tedenske Slike,“ Ljubljana.

Tajnost častna stvar in se pismo in slika vrne.

Naročite se na list „Tedenske Slike“, ki je najbolj zanimiv in najboljši slovenski ilustrovan tednik! Razširjajte ga in pridobivajte mu novih naročnikov!

Poslano.

G. pl. Trnkoczy, lekarnar v Ljubljani.

Moja soproga je zadnjega sinčka s Sladinom „sladni čaj“ zredila. Fant je poldrugo leto star, čvrst in močan in ni bil še sploh nič bolan. Pri prejšnjih treh otrocih je rabila razne redilne moke, s kojimi ni niti približnjega uspeha imela. Sladin priporočam vsem staršem.

Spoštovanjem

Makso Kovač, c. kr. voj. uradnik.

V Pulju, 23. marca 1914.

Kdor nam pridobi vsaj tri nove naročnike, dobi list Tedenske Slike en četrta leta brezplačno; kdor nam pridobi pet novih naročnikov, dobi list pol leta, in kdor pridobi deset novih naročnikov, dobi list celo leto brezplačno. Novi naročniki morajo plačati naročnino vsaj za en četrta leta. Najbolje je, od novih naročnikov pobrati naročnino ter nam jo skupno poslati; na dopisnici oz. v pismu pa naj se nam naznanijo natančni naslovi (ime, priimek, poklic, bivališče, zadnja pošta) naročnikov.

List „TEDENSKESLIKE“ bo priobčeval vedno najnovejše zanimive slike, ker smo v zvezi z ilustracno centralo na Dunaju, ki ima več posebnih vojnih poročevalcev-fotografov.

KMETSKA POSOJILNICA

R. Z. Z. N. Z.

obrestuje hranilne vloge po

Hranilnih vlog: dvajset milijonov. Popolnoma varno

430 440

LJUBLJANSKE OKOLICE

V LJUBLJANI,

brez vsakršnega odbitka

naložen denar. Rezervni zaklad: nad osemstotisoč.

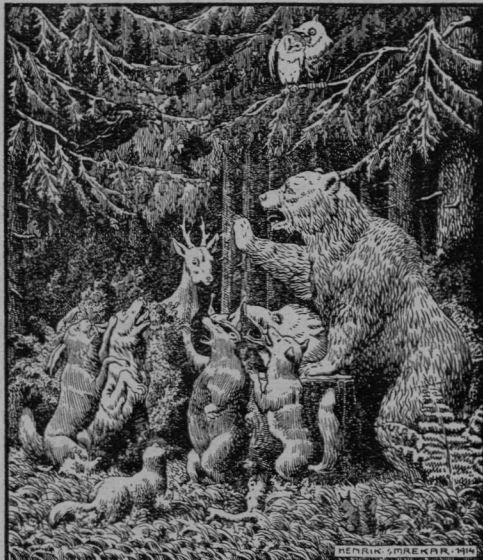
PETER KOZINA & Ko.

Tovarna črevljev v Trziču
na Gorenjskem

Prodaja svoje lastne izdelke
na debelo in drobno

v Ljubljani, Breg, nasproti sv. Jakoba mostu.
Vojaški črevlji za moštvo in častnike se dobe v vsaki množini.

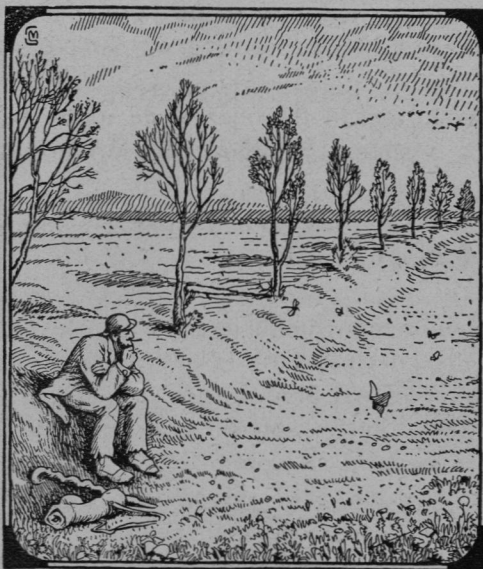
RADO MURNIK
LOVSKE BAJKE IN
POVESTI

Knjiga vsebuje:

Na male kavke dan. - Zaljubljeni jerebar. - Draga kljunača. Veselega kljunača žalostni roman. - Paradni lovec Rekordavzar. - Lovec rešitelj. - Opeharjeni ribič. - Povodnji mož ob Ljubljani. - Nedeljska bratovščina. - Brakada brez braka. Duhek, lovski Orfej. - Za mrtvi mi ogali.

Dobra, zanimiva knjiga je najboljši prijatelj.

Najlepše darilo za novo leto.

MILAN PUGELJ
MIMO CILJEV

Knjiga vsebuje:

Zanešeni. - Trije meseci. - Helena. - Jerom. - Zaljubljeni kmet. - Labud poje. - Utešenje. Pet kron. - Zemlja sveta. - Opice.

Knjiga vsebuje:

Lovec Klemen. - Lenčica in zmaj. - O hudem kovaču. - Pastirska ljubezen. Katrica in hudič. - V leščevju. - Dve nevesti.

Vse kritike o teh knjigah so jako ugodne.

Vsaka knjiga stane elegantno vezana 2 K 50 h. Razpošilja upravništvo TEDENSKIH SLIK, Ljubljana, Franciškanska ul. 10. I.

P. n. naročnikom in čitateljem!

Roman „Žrtev zarote“ je končan. Bralci so bili z njim zelo zadovoljni, kar nam je v veliko veselje in zadoščenje. Roman „Žrtev zarote“ ne izide v ponatisku kot knjiga. Žal, za to nismo dobili dovoljenja.

Z novim letom pričnemo priobčevati nov roman **„Usoda špijona“**, ki bo čitatelje še bolj zanimal, ker je resnemu vojnemu času primeren in se godi deloma celo na slovenskih tleh. V ponatisku kot knjiga tudi ta roman, žal, ne izide. Kdor ga hoče čitati, naj se naroči na „Tedenske Slike“, ali pa naj kupuje posamezne številke po trafikah. Ker bo list „Tedenske Slike“ izhajal z novim letom obsežnejši, bomo priobčevali romana vsakokrat več kakor doslej tako, da bo že v par mesecih ves priobčen in se ne bo vlekel skozi vse leto. Potem pa začnemo priobčevati drug roman. S tem ustrezemo vseobči želji čitateljev, ki žele tudi leposlovja.

Poleg romana bomo priobčevali tudi pesmi, črtice, povesti članke, razne povesti itd. tako da bo list res **vsestransko zanimiv**.

Ostanite nam zvesti vsi dosedanji naročniki ter pridobivajte še novih!

List „Tedenske Slike“ bo izhajal z novim letom 16 strani obsežen, torej še enkrat večji kot dosedaj. Ker so se pa papir, klišeji i. dr. zelo podražili, so časopisi primorani zvišati naročnino. Čeprav bomo nudili v prihodnjem letu še enkrat več kot smo dosedaj, bo naročnina samo za 2 K višja kot doslej.

List „Tedenske Slike“ bo stal od novega leta naprej celo leto 12 K, pol leta 6 K, četrta leta 3 K in mesečno 1 K. Posamezne številke v trafikah, knjigarnah in na kolodvorih bodo stale po 24 vinarjev.

Naročite in razširjajte „Tedenske Slike“! Posamezniku se znesek za naročnino ne pozna veliko. Mi pa se imamo boriti z velikimi težavami in naše žrtve so velike, kajti tisk, papir, klišeji in vse se silno podražilo.

Narod toliko velja, kolikor stori za svojo izobrazbo, za svojo kulturo. Ne omalovažujte torej tudi v teh težkih časih svojega časopisja. Ostanite zvesti našemu listu ter pridobivajte še novih naročnikov!

Vsak naš naročnik dobi poleg lista še brezplačno in poštne prosto velik ilustrovan koledar za leto 1916 in pa slike naših pesnikov in pisateljev: Prešerna, Jurčiča, Gregorčiča in Aškercar. Za slike je poslati za ovoj in poštino za vsako sliko po 40 v.

Koledar za l. 1916 se že tiska ter ga bomo začeli takoj po božiču razpošiljati. Dobi ga pa le tisti, ki vplača vsaj četrletno naročnino za l. 1916.

* * *

Po velikem trudu se nam je posrečilo, dobiti dovoljenje, da moremo priobčiti v „Tedenskih Slikah“ aktualen, resnemu vojnemu času primeren roman.

„USODA ŠPIJONOVA“

je naslov velezanimivega detektivskega romana med Italijo in Avstrijo. Dejanje romana se vrši na Dunaju, na Primorskem: v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu.

Roman „USODA ŠPIJONA“ kaže, kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predrzni in nevarni so vohuni.

Roman „USODA ŠPIJONA“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

Čuvajmo domovino špijonov, kajti umazana dobičkaželjnost enega izdajalca stavi na tisoče in tisoče življenj hrabrih vojakov: skrbnih očetov, dragih bratov in ljubljenih sinov v smrtno nevarnost!

Roman „USODA ŠPIJONA“ je pa prav posebno zanimiv in pomenben za Slovence, ker se vrši deloma celo na slovenskih in primorskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje slovenske domovine, katere zahrbtni grabežljivi Lah nikdar ne dobi, nikdar dobiti ne sme.

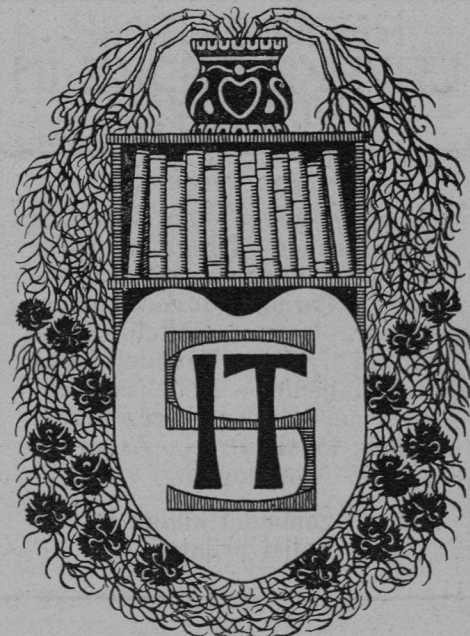
Tri lepe zanimive knjige.

1. Knjiga Rado Murnika: **Lovske bajke in povesti** obsega 11½ pole ter prinaša velezabavne in vseskoz zanimive humoreske, novele in povesti:

Humorist je dobitnik človeka, zlasti v današnjih težkih in čmernih časih. Redek je že postal iskren smeh. A človek potrebuje veselja in smeha, kakor luči in zraka. Tega nam daje humorist s svojim duhovitim, šaljivim, zafrkljivim in karikiranim pripovedovanjem. Tak humorist je naš Rado Murnik, ki je izdal svoje velezabavne Lovske bajke in povesti. Vzemite in berite! Smejali se boste od srca. Knjiga bo vsem dobro došla v sedajnih težkih časih, ko je razvedrilo naravnost zdravilo. Naročite knjigo **Rado Murnik, Lovske bajke in povesti** za se, za svoje pri vojakih, za ranjence i. dr. Stane s poštino vred 2.50 K.

2. Knjiga Milan Pugelja: **Mimo ciljev** obsega sledeče povesti in novele: Zanešeni. - Trije meseci. - Helena. - Jerom. - Zaljubljeni kmet. - Labud poje. - Utešenje. - Pet kron. - Zemlja sveta. - Opice. - Naslovna slika Maksima Gašparija. - Deset novel in povesti je združil popularni pisatelj Milan Pugelj v lep šopek. Prav originalne snovi je obdelal na svoj pesebni čisto individualni način. Vsaka ima zase svojo barvo, svoj ton, a vsem se mora priznati, so psihološko in vsebinsko velezanimive, v svoji pripovedni tehniki dovršene. Pugelj ne zapiše nobene besede odveč, ne polni strani s plehko vsiljivo modrostjo, ne pretirava na nobeno stran, nego ostaja vedno samosvoj, miren epik nežno rahlega občutja brez hlastanja za cenjenimi efekti. Zato pa tiči v teh povestih tem več barvitosti, ter mnogo neke fine muzikalnosti, dikcije, ki zaziblje čitatelja v sladko melanholiijo. Pugelj zna opisovati ljubezen, brez bolne sentimentalnosti, zdravo, sveže, a nikdar ne brutalno, slika naravo s finimi bojami ter podaja značaje v genialnih reliefih. Malo imamo toli simpatičnih novelistov, kot je baš Milan Pugelj, ki je vedno na pravem mestu humoren, ironičen in celo ciničen, v glavnem pa veseli, mehko sanjavi, dobrodušni naš Dolenjc brez rafiniranosti a resničen poet. To knjigo čita mladenič in starec z enakim užitkom, ker je sad zrelega umetnika. — Elegantno vezana stane samo 2.50 K.

3. Knjiga Florjan Golar, **Kmečke povesti**. Sedem črtic, povestic, pravljic, vsebuje in ena je bolj bogata od druge, polna bujne vsebine. Koliko spominov je nanizanih v venček; že davno pazabljeno vstaja vnovič pred nami, napol zabrisano se osveži znova. Obilo romantike in vendar kal realizem! Vse te zgodbe so nekako resnične neresnične, a tudi v vsej svoji namišljenosti globoko občutne. Ljubezni, posebno otroške ljubezni, pa tako ljubko še ni naslikal zlepa kdo. Golar je pogledal globoko v otroško dušo in tudi mnogo videl. Glavna vrednost knjige je ta, da jo z istim užitkom lahko čita inteligent in priprost človek. Elegantno vezana stane samo 2.50 K.

NAJLEPŠI SPOMIN

na ljube starše, ljubljene otroka, dragega prijatelja ali ljubeznivo prijateljico je njih po fotografiji povečana lepa umetniško izvršena slika. Ta slika je najlepše in najprimernejše darilo za god in druge prilike.

Najčastnejši spomin na naše ljube, drage, ki so na bojnem polju ali ki so že padli na polju slave za domovino, je njih po fotografiji povečana slika.

Ker umetniško dovršena, po fotografiji povečana slika ni le kras vsake kmetijske sobe in vsakega gospodskega salona, temveč je dokaz tudi spoštovanja in ljubezni do taistega, ki ga slika predstavlja, bi naj imela vsaka rod-bina take slike svojih dragih. Še dolgo, ko jih bo že krila črna zemlja, bo slika trajen spomin na nje.

Cene v kronah.

velikost slike v cm	Doprsna slika	Dokolenska slika ali pokrajina	Dvojna doprsna slika ali slika jezdeca	Dvojna dokolen-ska slika ali dve figuri	Skupina 3 doprsnih slik	Večje skupine
13 : 18	11—	12—	12—	12—	14—	16—
18 : 24	12—	13—	17—	18—	20—	22—
26 : 32	14—	16—	21—	20—	23—	25—
30 : 40	16—	20—	23—	24—	26—	28—
42 : 53	24—	24—	26—	26—	29—	31—
50 : 60	30—	26—	30—	34—	35—	37—
55 : 68	35—	34—	35—	55—	60—	65—
64 : 100	—	60—	60—	70—	75—	80—
75 : 100	—	74—	80—	90—	95—	100—
80 : 120	—	95—	95—	120—	130—	140—
84 : 150	—	120—	120—	140—	150—	160—
100 : 150	—	135—	—	170—	—	190—
100 : 200	—	170—	—	200—	—	240—
100 : 250	—	225—	—	250—	—	350—

Eno četrtino zneska je vplačati v naprej kot aro, drugo ob izvršitvi.

Jamčim za solidno delo in dobro izvršitev. Ako bi se po kaki fotografiji (ker je mogoče zastarela, obledela ali pokvarjena) ne dala napraviti lepa povečana slika, se vrne fotografija in ves za sliko vplačani znesek. — Da so povečane slike res krasno umetniško dovršeno delo, se lahko vsakdo prepriča v našem uredništvu, ker so nekatere slike vsakomur na ogled. In s tem, da prevzame naše upravnishvo jamstvo za solidno in dobro izvršitev, ima vsakdo najboljše zagotovilo za realnost podjetja.

Vsa naročila je nasloviti na „Tedenske Slike“ v Ljubljani.

Vse dopise, reklamacije in denarne pošiljatve naj se naslavlja-
edino le na
„TEDENSKÉ SLIKE,
LJUBLJANA,
Frančiškanska ulica 10./I.

STAVCA

sprejme takoj
Zadružna tiskarna v Krškem.

Priporoča se
umetna knjigoveznica
IVAN JAKOPIČ,
LJUBLJANA.

Mazilo za lase

varstv. znamka Netopir
napravi g. Ana Križaj v Spodnji Siški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ul. 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Stekl. po 2 in 3 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborno sredstvo za rast las. Za gotovost se jamči. Zadoštuje steklenica. Spričevala na razpolago.

Pošiljajte vojakom časopise, s tem jim napravite veliko veselje,

Poročnik Fr. M. vojna pošta 32, ki je že 15. mesec gori nekje v Galiciji, piše: Tedenske Slike dobivam redno ter se jih vedno zelo razveselim, ker vidim v njih kos domovine. ...

Poravnajte naročnino!

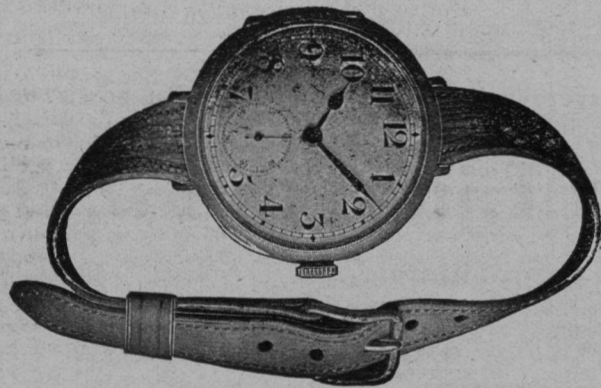
100 l domače pijače

osvežujoče, slastne in žejo gaseče si lahko vsakdo sam napravi z majhnimi stroški. V zalogi so: ananas, jabolčnik, grenadinec, malinovec, muškati hrusevec, poprovi metovec, pomarančev, prvenec, višnjevec. Neuspeh izključen. Ta domača pijača se lahko pije poleti hladna, pozimi tudi vroča namesto ruma ali žganja. Sestavine z natančnim navodilom stanejo K 4.50 franko po povzetju. Na pet takih porcij dam eno zastoj. Za ekonomije, tvornice, večja gospodarstva, delavnice itd., neprecenljive vrednosti, ker to delavca sveži in ne opijani in njegova delazmožnost nič ne trpi.

Jan. Grolich, Engel-Drogerie Brno 640, Moravsko.

Darujte za „Rdeči križ!“

! Lepa novoletna darila !

NOVOST! Zavarovalna mrežica, katera je pripravna na vsako uro za na roko brez vsakega prede-lovanja, po nizki ceni à K 1.50 kom.

Lepe zelo trpežne
!vojne ure!

Nadalje priporočam novo patrijotično prilogo s koledarjem za leto 1916, katera se pošilja brezplačno in poštne prosto.

Za obilni obisk najvljudneje vabim

Ljubljana **F. ČUDEN,** Prešernova ulica št. 1 Ljubljana

delničar švicarskih tovarn „Union“ ur.

ZADRUŽNA TISKARNA, KRŠKO ob Savi

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejše uredbe izvršuje naročila najokusneje, ceno in v najkrajšem času.

Naročila sprejema vodstvo Zadružne tiskarne v Krškem in upravnishvo Tedenskih Slik v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10. I. ...

Po vsaki fotografiji
napravimo
umetniško dovršene

POVEČANE SLIKE

v vsaki velikosti.

Povečane slike 42×53 cm stanejo samo 24 K.

Naročila sprejema upravništvo
Tedenskih Slik v Ljubljani.

A. & E. Skaberné

Ljubljana, Mestni trg 10

špecialna trgovina pletenin,
trikotaj in perila

priporoča svojo veliko zalogo,

kakor:

Športno in vojaško perilo in sicer: nogavice, gamaše, dokolenice, snežne kčme, rokavice, žilogrelce, sviterje, pletene srajce in spodnje hlače iz volne, velblodje dlake in bambaža.

Perilo za dame in gospode iz šifona, cefirja, in flanele.

Perilo za dečke, deklice in dojenčke. Gumijevi plašči, nahrbtniki i. t. d.

Na debelo in drobno.

IVAN JAX IN SIN

Ljubljana, Dunajska cesta 17.

priporoča svojo bogato zalogo

šivalnih strojev, koles, pisalnih strojev
in strojev za pletenje (Strickmaschinen)

Brezplačen
pouk v ve-
-zenju -
Tovarna v
Lincu usta-
novlj. 1867.

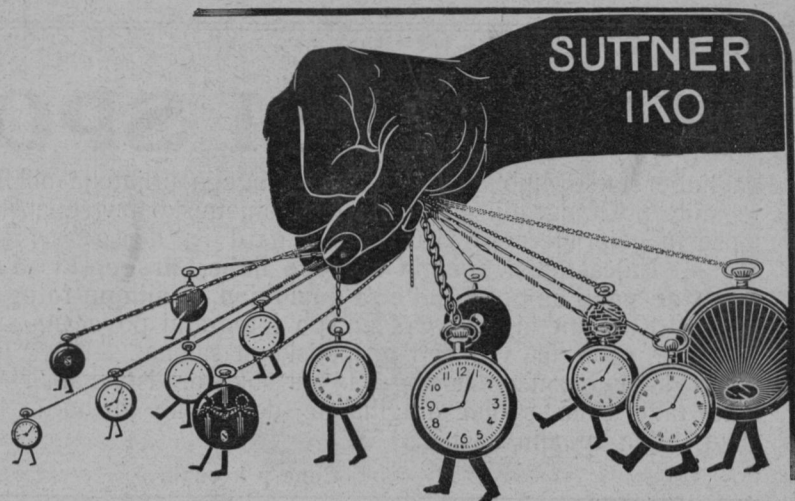
Zahtevajte
cenik, ki ga
dobite
brezplačno
in poštne
prosto.

Zadružna tiskarna v Krškem
-:- izvršuje tiskovine lično in ceno. -:-

Žlahtna jabolka

od 20 kg naprej po 30 do
60 vinarjev kg razpošilja
A. OSET, posestnik, pošta
Guštanj, Koroško. Razpošilja
= tudi suhe češplje. =

Krasna
novoletna
darila.

Svetovna tvrdka Suttner ima

samo natančno idoče, zanesljive, trpežne ure, katere staremu dobremu imenu hiše čast delajo.

St. 410. Nikelnasta Anker-Roskopf-ura K 4·10	Št. 712. Nikelnasta IKO - ura, 15 kamnov " 14·—
" 705. Roskopf- ura, kolesje v kamnih " 5·90	" 1450. Bela kovinasta verižica " 2·80
" 719. Srebrna remontoar-ura " 7·80	" 865. Bela kovinasta verižica, priprosta " 1·—
" 600. Žepna ura z radijem, se po noči sveti " 8·40	" 916. Srebrna verižica, masivna " 3·20
" 449. Roskopf-ura, dvojni pokrov " 7·20	" 422. Nikelnasta športna verižica " 1·75
" 518. Ploščnata nikelnasta kavalijska ura " 7·50	" 979. Srebrni obesek „cesarjeva podoba“ " 2·—
" 803. Damska ura, ieklena ali nikelnasta " 7·90	" 213. Srebrni prstan z kamnom " 1·40
" 804. Srebrna damska ura " 9·50	" 211. Srebrni prstan z kamnom " —90
" 1544. Usnjata zapestnica z uro " 10·50	" 1063. Prstan, zlato na srebro " 2·70

Vsaka ura je najnatančneje preizkušena.

Razpošilja se
po povzetju ali če se
denar vnaprej pošlje.

Krasni cenik
zastonj in poštne prosto.

Neugajajoče
se zamenja!

Lastna tovarna ur v Švici! — Lastna svetovna znamka „IKO“, najboljša preciz. ura.

H. Suttner samo v **Ljubljani št. 5.**

Nobene podružnice.

Svetovna razpošiljalnica.

Nobene podružnice.

60.000 kron

znaša glavni dobitok „Avstrijskega rudečega križa“, kojih prihodnje žrebanje se vrši dne 2. januarja 1916!

Zahtevajte prospekt!

Srečkovno zastopstvo 3.
Ljubljana.

DOMAČA TVRDKA!

Export ::

žepnih električnih
svetiljk in baterij

K. A. Kregar,

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 21/23.

:: **Trgovci velik popust.** ::

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 3·—, 1/2 leta K 6·—, celo leto K 12·—; za Nemčijo: 1/4 leta K 4·—, 1/2 leta K 8·— celo leto K 16·—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 20·—. Za Ameriko letno 4 dolarje.

Uredništvo in upravništvo Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 10, I. nadstropje.